

Med DABS på botanikläger

Inte heller denna sommar kunde vi (Håkan och jag) motstå inbjudan från DABS till botanikläger. Vi packade bilen och styrde kosan mot Drevdagen. Där sammanstrålade vi med Jan Edelsjö, Lennart Bratt och Lars-Thure Nordin. Två dagar utökades skaran med Berndt Carrington. Tillsammans tillbringade vi en vecka med att leta växter i delvis outforskade delar av norra Dalarna.

Utgångspunkten för veckans övningar var Tallåsgården i Drevdagen, som kan rekommenderas. Första kvällen kom ställets ägare, Folke Mosshäll, på besök för att se hur vi hade det. Han berättade dels en hårresande historia om hur han, hans kusin och kusinens hund blivit jagade av en björn, (ungefär där vi skulle inventera), och dels om Drevdagens skola (en nog så hårresande historia...).

Syftet med veckan var att försöka återfinna några tidigare uppgivna arter och växtplatser, men också att utforska områden som skulle kunna vara intressanta ur växtsynpunkt, men som inte besökts av botanister tidigare.

En skålla av kalk i berggrunden kan här och där dyka upp och ge en rik växtlighet i en annars mager naturtyp. Många timmar tillbringades på myrar och i kärr, några platser bjöd på en rik och för trakten ovanlig flora. Bland mycket annat kan nämnas myrstarr, tagelstarr och dvärgtätört.

Schysst, för att citera en känd botanist. Dessutom fann vi stora mängder axag.

Ett försök att återfinna en guckuskolokal ledde oss till ett kalhygge.

Enligt uppgift skulle lokalen ha skonats från avverkning. Mycket riktigt, vi hittade en dunge med guckusko i, men det tråkiga var, att utanför dungen på hygget fanns ett större bestånd, som varken skonats från avverkning eller skogsmaskinernas eftrlämnade, dikesliknande hjulspår. Hänsynen till en fridlyst växt hade här fått vika för andra hänsyn.

En eftermiddag tillbringades i utkanten av Idre by, där byns troligen sista odlingsmark inventerades. På de marker där höskörden pågick som bäst, planeras nämligen en golfbana.

-Vi stannar till måndag, om det verkar kul, sa vi innan vi åkte hemifrån. Fredag morgon tuffade vi söderut. Nåja, en dag smet vi iväg till Städjan, för att återsöka mosippa. Den fanns där, tillsammans med en del annat smått och gott. Resten av gänget for till Trunneberget, som befanns vara ett intressant ställe.

Botanikläger med DABS är inte bara klafsande på myrar, traskande i djupa skogar, tålmodigt letande efter kärnkryptogamer och fanerogamer. Nej, det ingår också stekt rynkad tofsskivling till middag och, inte att förglömma, nöjet att få avnjuta Lennarts ekvilibristiska biotopbeskrivningar, tillsammans med mängder av Jannes kaffe. Har man tur kan man dessutom bli väckt av en berguv.

Med andra ord, även för den som inte är någon superbotanist, är detta ett givande sätt att tillbringa en semestervecka.